

Galatským 4:4-5 ⁴Když však přišla plnost času, vyslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, ⁵aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, a abychom přijali synovství.

DA – Touha věků 57.1 Satan představuje Boha jako sobeckého tyrana, který chce všechno a nedává nic, který vyžaduje, aby Mu všechny bytosti sloužily a tím Ho oslavovaly, a sám není ochoten pro ně a pro jejich dobro cokoli udělat. Obětování Krista však zcela jasně ukazuje Otcovo smýšlení. Svědčí o tom, že Boží úmysly s lidmi jsou myšlenkami **Jeremiáš 29,11** “o pokoji a ne o zlu”. Boží nenávisť k hříchu je silná jako smrt, ale Boží láska k hříšníkově je silnější. (srv. TV 32.4-5)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 250.1 Bůh a Kristus od počátku věděli o satanově odpadnutí a také o Adamově pádu skrze podvodnou moc tohoto odpadlíka. Plán spásy byl navržen tak, aby vykoupil padlé lidstvo, aby mu poskytl další šanci. Kristus byl od počátku Božího stvoření určen do funkce Prostředníka. Byl od věčnosti ustanoven, aby byl naším zástupcem a naší jistotou. Ještě před stvořením světa bylo rozhodnuto, že Kristovo božství bude zahaleno do lidství. Kristus řekl: **Židům 10,5** “Připravil jsi mi však tělo”. V lidské podobě však přišel až po naplnění času. Pak přišel na náš svět jako nemluvně v Betlémě.

Micheáš 5:1 A ty, Betléme efratský ... z tebe mi vzejde ten, kdo bude vládnout nad Izraelem, ten, jehož původ je odedávna, ode dnů věčných.

2. Korintským 8:9 Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: ačkoli byl bohatý, stal se kvůli vám chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

Filipským 2:6-8 ⁶Ačkoli byl [Ježíš Kristus] ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě [tvaru, formě] člověka, ⁸ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.1 Nesl hříchy světa a vytrpěl trest, který se na Jeho božské nitro valil jako hora. Položil svůj život jako oběť, aby člověk nemusel zemřít navěky. Nezemřel proto, že by musel, ale z vlastní svobodné vůle.

9T – Svědectví pro církev, 9. svazek 185.2 Litoval lidi v jejich slabosti a hříšnosti a přišel na tuto zemi, aby lidem zjevil, čím Bůh pro člověka je. Opustil královská nádvoří a oděl své božství lidskostí. Osobně přišel na tento svět, aby v náš prospěch vypracoval dokonalý charakter.

14LtMs – Dopisy a rukopisy, svazek 14, Rukopis 165, 1899, odst. 5 Kristus prohlásil: “Kde stojí satanův trůn, tam bude stát můj kříž, nástroj ponížení a utrpení. Neporuším ani jeden princip týkající se lidské přirozenosti.

Židům 10:5 Když tedy vchází do světa, praví: “Oběť a obětní dar jsi nechtěl, připravil jsi mi však tělo.

DA – Touha věků 23.2 Pán Bůh skryl svou slávu a zahalil svou vznešenost, aby na něho mohly pohlédnout chabé oči smrtelníků. Proto měl Kristus přijít **Filipským 3,21** “v těle naší poníženosti”, **Filipským 2,7** “v podobě člověka”. Podle lidských měřítek nebyl tak krásný, aby po něm všichni toužili, a přece byl vtěleným Bohem, světlem nebe i země. Skryl svou slávu, velikost a vznešenost, aby se mohl přiblížit trpícím a pokoušeným lidem. (srv. TV 11.4)

15LtMs – Dopisy a rukopisy, svazek 15, Dopis 22, 1900, odst. 15 Kristus dal sám sebe jako výkupné. Odložil své královské roucho. Odložil svou královskou korunu a sestoupil z nejvyššího postavení, ze kterého velí celému nebi, a oblékl své božství do lidství, aby mohl nést všechny slabosti a snášet všechna pokušení lidstva.

Matouš 1:23 "Hle, ta panna otěhotní a porodí syna a dají mu jméno Immanuel", což v překladu znamená: "Bůh s námi."

Matouš 1:18-21 ¹⁸S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi. Dříve než se sešli [vzali], zjistilo se, že je těhotná z Ducha Svatého. ¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý, ale nechtěl ji vystavit hanbě; rozhodl se propustit ji tajně. ²⁰Když to rozvážil, hle, Pánův anděl se mu ukázal ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou ženu; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha Svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů."

DA – Touha věků 22.2 Existence hříchu nebyla Božím záměrem. Bůh však tuto mimořádnou krizovou situaci předvídal a připravil plán, jak jí čelit. Miloval svět natolik, že se zavázal dát svého Syna, jediného svého druhu, **Jan 3,16** "aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný". (srv. TV 10.5)

DA – Touha věků 36.3 Záludnost hříchu dosáhla svého vrcholu.... Lidská těla, ve kterých měl přebývat Bůh, se stala příbytkem démonů. Nadpřirozené síly ovládly smysly, nervy, city i tělo člověka a hnaly ho k uspokojování nejnižších žádostí a nejodpornějšího chtíče. Lidské tváře nesly pečeť zla. Vyzařovala z nich povaha démonů, kteří je ovládali. To byl pohled, který se naskytl Vykupiteli světa. (srv. TV 23.4)

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 280.2 Po čtyři tisíce let se oddělovali od Boha. Moudrost k pochopení satanových pokušení a síla odolat jim byla stále menší a menší, až se zdálo, že satan zemi opanoval jako vítěz. Chuť a vášeň, láska ke světu a hříchy opovážlivosti, to byly velké větve zla, z nichž vyrůstaly všechny druhy zločinu, násilí a zkaženosti.

DA – Touha věků 37.3 Satan jásal, že se mu podařilo znehodnotit Boží obraz v lidstvu. Pak přišel Ježíš, aby v člověku obnovil obraz jeho Stvořitele. Jedině Kristus může obnovit charakter, který byl zničen hříchem. Přišel vyhnat demony, kteří ovládali vůli člověka. Přišel nás pozvednout z prachu, přetvořit pošramocený charakter podle vzoru svého božského charakteru a ozdobit jej svou vlastní slávou. (srv. TV 24.1-2)